

атинянитѣ за градъ Амфиполисъ (на лѣвия брѣгъ на р. Стримонѣ, недалечъ отъ устието ѿ) и вѣроятно въ това врѣме захванжлъ да напада западното тракийско княжество, което, както се прѣдполага, се паднжло на Берисадесъ.

На Филипа скоро се прѣдставилъ сгоденъ случай, да се намѣси въ тракийскитѣ работи. Жителитѣ отъ градъ Кренидесъ, въ областта на който се намирали богатитѣ златни рудници на планината Пангеосъ (сега Кушница планина или Пърнаръ пл. между устието на Струма и Правишкото блато), се обърнжли къмъ Филипа за помощъ. Градъ Кренидесъ билъ основанъ на 359. год. отъ прѣселенцитѣ отъ островъ Тасосъ, които искали оттамъ да разработватъ златнитѣ рудници.¹⁾

Тракийцитѣ, които живѣли въ околността на новооснованата колония, нападнжли града, който, като се намѣрилъ въ опасностъ, повикалъ Филипа на помощъ. Филипъ на драго сърце изпълнилъ тая молба, завзелъ града между 358.—357. год. и го присъединилъ къмъ държавата си. Той увеличилъ града съ прѣселение на македонски колонисти, прѣименувалъ го по името си Филипи — Φιλίπποι и самъ започнжлъ да разработва близкитѣ златни рудници.

Но тракийцитѣ не искали току тѣй да изгубжтъ богатия градъ; това подтвърждава едно рѣшение на атинското народно събрание отъ 356. год., което съдържа договоръ за съюзъ между атинянитѣ, тракийския царь Кетрипорисъ и неговитѣ братя и между пеонския царь *Lurreios* и илирския царь Grabos: *συμμαχία Ἀθηναίων πρὸς Κετρίπορ[?] τὸν Θρακῆα καὶ τοῦδ' ἀδελφοῦ καὶ Δύππειον τὸν Παίονα καὶ πρὸς Γράβον τὸν Ἰλλυρίον*, казва надписътъ, намѣренъ въ Атина, който съдържа този договоръ (издаденъ въ *Corpus inscriptionum atticarum* II. 1. 66. в., срав. *Zeitschrift für Numismatik* III. 51.). Въ надписа не е упазенъ епитетътъ на Кетрипорисъ като тракийски царь, но тази непълнота допълва едно свѣдѣние на Диодора (XVI. 22), който говори за съюзъ на трима царѣ: βασιλεῖς τῶν Θρακῶν καὶ Παίωνων καὶ Ἰλλυρίων противъ Филипа.

Кетрипорисъ и неговитѣ братя, за които говори надписътъ, безъ съмнѣние сж синове на Берисадесъ, който трѣба да е умрѣлъ между 357.—356. год. Берисада наслѣдили синовегѣ му, които владѣли подъ върховната власть на най-голѣмия си братъ Кетрипорисъ; единъ отъ тия братя може би да е билъ и Скостокосъ, отъ когото сж извѣстни и монети.

Кетрипорисъ, като не се чувствувалъ достатъчно силенъ противъ растящето отъ день на день могжщество на Филипа, се съединилъ съ пеонския царь Липейосъ и илирския царь Грабосъ. И тримата заедно склучили съюзъ съ атинянитѣ, за която цѣль единъ отъ братята на Кетрипорисъ самъ отишелъ въ Атина. Въ споменжтия вече надписъ атинянитѣ обѣщаватъ на Кетрипорисъ и неговитѣ братя приятелство и

¹⁾ Подробна история на тѣзи златни рудници вж. въ съчинението Heuzey et Daumet, *Mission archéologique de Macédoine*, Paris, Firmin-Didot. 1876. стр. 1—10.